Світло-пухнаста,
Сніжинка біла,
Яка чиста,
Яка смілива!

Дорогий бурною
Легко проноситься,
Не в блакитну височінь,
На землю проситься.

Лазур чудову
Вона покинула,
Себе в безвестную
Країну низринула.

У променях блискучих
Ковзає, вміла,
Серед пластівців тануних
Обережно-біла.

Під вітром веющим
Тремтить, взметается,
На ньому, лелеющем,
Світло гойдається.

Його гойдалками
Вона втішена,
З його хуртовинами
Скажено крутиться.

Але ось кінчається
Дорога далека,
Землі стосується,
Кришталева зірка.

Лежить пухнаста,
Сніжинка смілива.
Яка чиста,
Яка біла!